

HET HEILIG HUWELIJK (5) – echtscheiding hjms

Geliefde broeders en zusters, in de voorgaande delen van deze studie over het huwelijk zagen we dat het huwelijk een verborgenheid is en door God Zelf werd ingesteld. We zagen dat er een geweldig hemels voorbeeld voor ons is gegeven, het toekomstige huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid. Ook zagen we dat God het huwelijk als een overeenkomst ziet tussen een man, zijn vrouw en Hemzelf. Een overeenkomst welke bekrachtigd moet worden door het gestorte Bloed van het goddelijke Offerlam, Jezus Christus, de Zoon van God.

In dit deel zullen we met name de uitspraken van Jezus over het huwelijk in de evangeliën bestuderen. En het zou ons te denken moeten geven, dat de uitspraken van Jezus, Die het vleesgeworden Woord van God Zelf is, vooral echtscheiding betreffen al dan niet op grond van hoererij en het hiermee in verband staande overspel. Broeders en zusters, Jezus en de Heilige Geest bepaalden Zich juist bij echtscheiding en overspel. Als om te accentueren, dat dít het grote probleem is.

Wat zei Jezus over echtscheiding (en overspel)?

Broeders en zusters, de opmerkingen van Jezus staan in de evangeliën onder andere vermeld in Luk. 16:18; Mark. 10:2-12; Matt. 5:31-32 en 19:3-12. Zijn uitspraken in Matt. 5:31-32 worden in Matt. 19:3-12 herhaald, zodat we Matt. 5:31-32 niet zullen bekijken.

Luk. 16:18 – *“Een iegelijk, die zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel; en een iegelijk, die de verlatene van den man trouwt, die doet ook overspel.”*

Volgens deze uitspraak van Jezus is élke scheiding welke gevolgd wordt door het aangaan van een relatie met een andere persoon (in álle opzichten) overspel. Óók indien de verlatene een andere relatie aangaat, is er sprake van overspel. Jezus' duidelijke woorden zouden dus voor iedereen begrijpelijk en voldoende moeten zijn.

Uit Jezus' woorden kunnen we voorts afleiden, dat iemand die zijn vrouw verlaat maar géén relatie met een ander heeft of aangaat, géén overspel doet. Dat is natuurlijk ook logisch. Zo iemand is wél een echtbreker, die wellicht zijn vrouw heeft verlaten omdat de karakters teveel botsten. Broeders en zusters, ik maak op voorhand deze opmerking omdat in het vervolg van dit studiedeel hierop terug wordt gekomen.

In Mark. 10:2-12 herhaalt Jezus het standpunt, dat élke scheiding die wordt gevolgd door het aangaan van een nieuwe relatie in álle aspecten tot overspel leidt: *“En de Farizeën, tot Hem komende, vraagden Hem, of het een man geoorloofd is, zijn vrouw te verlaten, Hem verzoekende. Maar Hij antwoordende, zeide tot hen: Wat heeft u Mozes geboden? En zij zeiden: Mozes heeft toegelaten een scheidbrief te schrijven, en haar te verlaten. En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Vanwege de hardigheid uwer harten heeft hij ulieden dat gebod geschreven. Maar van het begin der schepping heeft ze God man en vrouw gemaakt. Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; En die twee zullen tot een vlees zijn, alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet. En in het huis vraagden Hem Zijn discipelen wederom van hetzelfde. En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel tegen haar. En indien een vrouw haar man zal verlaten, en met een anderen trouwen, die doet overspel.”*

Deze taal van Jezus is wederom zeker niet mis te verstaan! Het aangaan van een nieuwe relatie na reeds getrouwd te zijn geweest, beschouwt Hij als overspel. Overduidelijk!

Maar niet duidelijk genoeg voor veel kinderen Gods. Want, zult ook u wellicht zeggen, het ligt toch iets genuanceerder? Broeder, zegt u wellicht, leest u maar eens Matt. 19:3-12, want daar staat héél iets anders geschreven, namelijk over de mogelijkheid van hertrouwen! De kwestie die zich hiermee nu voordoet, is dus de vraag of Matt. 19:3-12 conform aan,

danwel in tegenspraak met Mark. 10:2-12 en Luk. 16:18 is.

In principe is deze vraag gemakkelijk te beantwoorden, omdat de Heilige Schrift nooit in tegenspraak met Zichzelf kan zijn. De Schrift bewijst Zichzelf altijd in Zijn uitspraken. Uitleggingen op grond van eigen menselijke gevoelens en gedachten accepteert God niet! 2 Petr. 2:20 – *“Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging;”*

We zullen desondanks Matt. 19:3-12 bestuderen, waarbij we eerst eens de duidelijke overeenkomsten met Mark. 10:2-12 zullen zoeken.

We zien dan dat Matt. 19:3-12, als het gaat om Jezus' uitspraken over het niet verbreken van hetgeen dat God (door het huwelijk) heeft samengevoegd, alsmede de scheidbrief van Mozes, identiek zijn aan Zijn uitspraken in Mark. 10:2-12.

Waar het nu om gaat is, dat volgens sommigen Matt. 19:3-12 verklaart, dat een toekomstige relatie (hertrouwen) na een echtscheiding géén overspel zou zijn, mits de reden voor die echtscheiding hoererij zou zijn geweest.

Broeders en zusters, deze visie staat dus haaks op de uitspraken van Jezus in Luk. 16:18 en in Mark. 10:2-12. Dat moet ons reeds te denken geven!

Laten we Matt. 19:3-12 eens lezen: *“3 En de Farizeën kwamen tot Hem, verzoekende Hem, en zeggende tot Hem: Is het een mens geoorloofd zijn vrouw te verlaten, om allerlei oorzaak? 4 Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw? 5 En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn; 6 Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet. 7 Zij zeiden tot hem: Waarom heeft dan Mozes geboden een scheidbrief te geven en haar te verlaten? 8 Hij zeide tot hen: Mozes heeft vanwege de hardigheid uwer harten u toegelaten uw vrouwen te verlaten; maar van den beginne is het alzo niet geweest. 9 Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaat, anders dan om hoererij, en een andere trouwt, die doet overspel, en die de verlatene trouwt, doet ook overspel. 10 Zijn discipelen zeiden tot Hem: Indien de zaak des mensen met de vrouw alzo staat, zo is het niet oorbaar te trouwen. 11 Doch Hij zeide tot hen: Allen vatten dit woord niet, maar dien het gegeven is. 12 Want er zijn gesnedenen, die uit moeders lijf alzo geboren zijn; en er zijn gesnedenen, die van de mensen gesneden zijn; en er zijn gesnedenen, die zichzelve gesneden hebben, om het Koninkrijk der hemelen. Die dit vatten kan, vatte het.”*

Om Matt. 19:9 gaat het hier nu in het bijzonder, omdat dit vers afwijkt van de andere schriftgedeelten. Laten we de relevante schriftgedeelten nu eens achter elkaar zetten.

Luk. 16:18 – *“Een iegelijk, die zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel; en een iegelijk, die de verlatene van den man trouwt, die doet ook overspel.”*

Mark. 10:11-12 – *“En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel tegen haar. En indien een vrouw haar man zal verlaten, en met een anderen trouwen, die doet overspel.”*

Matt. 19:9 – *“Maar Ik zeg u, dat zo wie zijn vrouw verlaat, anders dan om hoererij, en een andere trouwt, die doet overspel, en die de verlatene trouwt, doet ook overspel.”*

Markus en Lukas vermelden, dat hertrouwen ná een echtscheiding (om welke oorzaak dan ook) leidt tot overspel.

Mattheus lijkt ons te zeggen, dat er géén sprake is van overspel indien hertrouwd wordt, als de echtscheiding op grond van hoererij heeft plaatsgevonden. Althans volgens de mening van velen. Maar klopt deze laatste conclusie wel?

Want broeders en zusters, we mogen de context toch niet uit het oog verliezen? Want het ging in de discussie tussen Jezus en de Farizeërs in Matt. 19:3-12 toch om de vraag óf en wannéer echtscheiding zou zijn toegestaan? In de discussie ging het niet om hertrouwen! In die discussie over echtscheiding zei Jezus, dat de mens niet tot echtscheiding mag overgaan, behalve in geval van hoererij. Jezus vervolgde en zei dat dit in het begin (dus ten

tijde van de schepping van de mens toen God ook het huwelijk instelde) niet zo was geweest. Want, zo stelde Jezus, vanwege de hardheid van het menselijk hart heeft Mozes namelijk toegestaan om aan de echtgenote in geval van hoererij een scheidbrief te geven en haar te verlaten. Broeders en zusters, Jezus wilde echtscheiding dus alléén toestaan in geval van hoererij.

Ik stel mij dit zó voor, dat toen Mozes veertig dagen op de berg Sinaï vertoefde (Ex. 24:18) en de Wetten van God ontving, hij samen met God heeft gesproken over de zwaarte van Gods oorspronkelijke plan ten aanzien van het huwelijk gezien het overspelige, harde karakter van Israël. In de voorgaande delen van deze studie heeft u reeds gezien dat God oorspronkelijke plan met het huwelijk een verbond van één man en één vrouw gedurende hun gehele leven was.

Als we de discussie tussen Jezus en de Farizeërs blijven volgen, dan zien we dat nú de taalkundige redactie van Matt. 19:9 (“..... *wie zijn vrouw verlaat, anders dan om hoererij, en een andere trouwt, die doet overspel*”) héél erg belangrijk wordt. Want degenen die zeggen, dat er na een scheiding op grond van hoererij altijd mag worden hertrouwd, menen dat uit de woorden “*anders dan om*” te kunnen afleiden.

Waarom is de enige juiste uitleg hier heel erg belangrijk? Omdat degene die overspel doet volgens de bijbel zijn eigen ziel verderft (Spr. 6:29-32).

Maar als Jezus in dit vers spreekt over het anders dan om hoererij verlaten van je vrouw en het daarna trouwen van een ander, wil dit toch niet automatisch zeggen dat Jezus dús bij een scheiding op grond van hoererij daarná hertrouwen toestaat? Neen, broeders en zusters, dat staat Hij niet toe! Taalkundig gezien staat dat er ook niet zo geschreven. Jezus staat bij hoererij alleen een scheiding toe, omdat het menselijk hart zo hard is.

Maar waarom gebruikt Jezus dan het woord “trouwen”, zult u zeggen? Omdat Jezus het woord “trouwen” in dit zinsverband wel móést gebruiken! Hij mocht dit woord niet weglaten! Immers, iemand die zijn vrouw verlaat, zonder te hertrouwen of een relatie met een andere vrouw aan te knopen, is géén overspeler, zoals ik eerder reeds opmerkte. Neen, zo iemand is een echtbreker. Een echtbreker is iemand die zijn huwelijksovereenkomst verbreekt. Maar een echtbreker is niet per definitie altijd een overspeler. En zo iemand mocht géén scheidbrief aan zijn vrouw geven. Bedenkt u dat de discussie ging over een al dan niet acceptabele scheiding. Dus moest Jezus wel de woorden “*anders dan om hoererij*” gebruiken teneinde duidelijk te maken, wanneer er sprake was van een voor Hem acceptabele scheiding. Met de zinsnede “*en een andere trouwt*” maakte Hij overigens wederom duidelijk, dat opnieuw trouwen altijd overspel is.

Broeders en zusters, de conclusie naar aanleiding van de bovengenoemde schriftgedeelten is daarom allereerst dat Jezus een echtscheiding alléén toestaat in geval van hoererij. Naar mijn mening geeft Jezus hier óók geen toestemming om vervolgens te hertrouwen. Sterker nog, bij hertrouwen is er volgens Jezus altijd sprake van overspel, óók als de echtscheiding plaatsvond op grond van hoererij.

Deze hele discussie zou overigens overbodig zijn, indien we ons gewoon neerleggen bij de vaste en duidelijke uitspraken van Jezus. Mark. 10:11-12 – “*En Hij zeide tot hen: Zo wie zijn vrouw verlaat, en een andere trouwt, die doet overspel tegen haar. En indien een vrouw haar man zal verlaten, en met een anderen trouwen, die doet overspel.*” Idem Luk. 16:18.

En als wij de kant ook eens benaderen vanuit de bij de scheiding verlatene, dan stellen zowel Matt. 5:32; 19:9 en Luk. 16:18 duidelijk, dat degene die trouwt met een verlaten persoon overspel bedrijft.

Ik zal u nóg een relevante, duidelijke tekst geven, dat hertrouwen na echtscheiding niet is toegestaan, want hiervóór merkte ik op dat de Schrift altijd Zijn eigen uitspraken bewijst.

1 Cor. 7:10-11 – “*Doch den getrouwden gebiede niet ik, maar de Heere, dat de vrouw van den man niet scheidt. En indien zij ook scheidt, dat zij ongetrouwd blijve, of met den man verzoene; en dat de man de vrouw niet verlate.*”

Wellicht dat sommige lezers nu samen mét de discipelen zullen zeggen: “*Indien deze zaak*

er zó voor staat, dan heeft het huwelijk geen zin". Maar dan moet ik u samen met Jezus antwoorden: "Allen vatten dit woord niet, maar alleen zij die het gegeven is."

Wellicht zijn er ook onder de lezers van deze studie nu sommigen die verward zijn geraakt, omdat zij in onmin met hun echtgenote(n)(s) leven, al dan niet veroorzaakt door overspel, óf zijn gescheiden, óf nu zelfs voor de tweede maal zijn gehuwd. Wellicht vragen zij zich zelfs af wat zij nu moeten doen.

Geliefde broeders en zusters, ik roep u op om géén ondoordachte stappen te ondernemen en zeker niet die stappen, welke (als ware het een kettingreactie) tot andere zonden aanleiding kunnen geven. In menselijk gesproken onomkeerbare situaties is er maar één Persoon die ons wijsheid kan geven en ons kan leiden in hetgeen ons al dan niet te doen staat. Ik realiseer mij ten volle, zoals ik reeds in Deel 1 schreef, dat de huwelijksproblemen uitzonderlijk groot en intens kunnen zijn. De problemen kunnen totaal uit de hand zijn gelopen. De zaken kunnen door nieuwe keuzes in ons leven voldongen feiten zijn geworden. De huwelijksproblematiek kan zó groot zijn, dat er menselijkerwijs géén oplossing meer is. Alleen God weet dan nog wat het beste is! Alleen Hij kan ons nog wijsheid schenken. Ik wil benadrukken dat ik geen enkel menselijk oordeel wil vellen over welke huwelijksituatie dan ook. Ik wil niemand in gewetensnood brengen en ook beslist niemand veroordelen. Ook broeders of zusters die ooit voor de zonde zijn gezwicht en overspelig zijn geweest, wil ik niet veroordelen. Want de Schrift stelt dat állen zondaren en overspelers zijn. Zelfs degene die met een begeerte in het hart een andere vrouw aanziet, is een overspeler in Gods ogen. En wie van ons kan zeggen, dat hij of zij deze zonde van ogenlust nooit heeft begaan? Maar ik wil wél de Schrift laten spreken. En ik beseft dat ik mij tot u als regelmatige bezoekers van deze website hiermee tot christelijke mannen en vrouwen richt. Het Woord van God is dé oplossing voor welke problematiek dan ook. Het Woord van God maakt ons gezond, want Het is immers de Waarheid. Het navolgen en gehoorzamen van Gods Woord doet problemen voorkómen en kan ook problemen helpen oplossen. En Gods Heilige Geest kan en wil ons leiden in die onomkeerbare situaties, waarin wij mensen geen uitweg meer zien. Ik geef u een voorbeeld van zo'n situatie: een eerste huwelijk heeft met beider instemming geleid tot een echtscheiding, waarna zowel de man als de vrouw hertrouwd zijn, waarna uit hun tweede huwelijk kinderen zijn geboren. Broeders en zusters, als wij onze zonden belijden en als wij met een eerlijk hart met onze moeilijke situaties aan Zijn voeten komen en strijden en biddend vasten om een antwoord, dan zal Hij ons, zowel aan de man als aan de vrouw, beslist duidelijk maken hoe wij moeten handelen én zal Hij ons ook de vrede in ons hart geven.

Geliefde broeders en zusters, God is een God van verzoening. U dient zich als het nog mogelijk is met elkaar te verzoenen en uw zonden aan elkaar te belijden en uw huwelijk te herstellen (1 Cor. 7:11). En dan zegt Joh. 8:11 – *"Ga heen en zondig niet meer"*. Blijf elkander dan voortaan trouw. Dit was ook het voorbeeld dat God gaf. Want nadat Israël, Zijn vrouw, voortdurend hoereerde en God haar zelfs een scheidbrief had gegeven, nam God haar toch weer terug toen zij zich bekeerde.

Maar hét grote pastorale en theologische discussiepunt betreft de vraag wat er moet gebeuren naargelang er reeds onomkeerbare beslissingen zijn genomen.

Helaas is de bijbel niet erg duidelijk over hetgeen u zou moeten doen. Er is slechts één Persoon, Die u werkelijk kan overtuigen van hetgeen u te doen staat. Namelijk de Heilige Geest, Die Zich bedient van de Waarheid van het Woord van God.

De nu volgende alinea heb ik geschreven nadat Deel 5 reeds enkele jaren op de website heeft gestaan. Ik voelde toch een drang om u nógmaals te wijzen op het grote belang om te rade te gaan bij Jezus wanneer u in een situatie verkeert van hertrouwd te zijn na een geval van overspel. De vorige echtgenoten van beide partners zijn inmiddels eveneens hertrouwd, maar uw grote dilemma is, dat Jezus zei dat hertrouwen overspel betekent en dat Paulus schreef aan de gescheidenen om voortaan ongetrouwd te blijven. *"Wat moet ik toch doen?"*

schreef een lezer die in deze situatie verkeerde, want *“ik wil Jezus gehoorzamen en niet verloren gaan!”*

Nogmaals benadruk ik om geen ondoordachte stappen te ondernemen. Scheidt nu niet spoorlags van uw nieuwe echtgeno(o)t(e) aan wie u trouw heeft beloofd. Denk aan het belang van de eventuele kinderen, denk aan de belangen van anderen. Ga naar Jezus, zodat Gods Heilige Geest u kan duidelijk maken wat u moet doen.

Graag wil ik u aan de hand van een gebeurtenis uit het Oude Testament duidelijk maken, dat Gods wil en Gods wijsheid hier absoluut de doorslag moet geven. U kunt er over lezen in 2 Sam. 11 en 12. Leest u beide hoofdstukken goed door.

U weet ongetwijfeld dat in het Oude Testament overspel zonder aanzien des persoons met de dood moest worden bestraft. Nu pleegde koning David niet alleen overspel met de gehuwde Bathséba, maar zorgde er ook nog voor dat haar echtgenoot Uria werd gedood. Koning David moest dus absoluut sterven op grond van Gods Wetten.

Maar David kwam tot een intens diep berouw, waarna de Heer het doodsoordeel van hem wegnam. Echter, de uit de daad van overspel geboren baby stierf wel.

Maar waar het mij nu omgaat is het volgende. God dwong David niet van Bathséba te scheiden! In die tijd zou zij dan ook hulpeloos zijn geweest, namelijk een verachtte en overspelige vrouw zonder enige middelen van bestaan. God stond toe dat het huwelijk tussen David en Bathséba in stand bleef en hij zegende hen met een nieuwe baby, Salomo, die een geweldig grote koning werd.

In deze situatie had God soevereign genade voor recht laten gelden, omdat David en naar ik aanneem ook Bathséba tot grondig zondebesef waren gekomen.

De strekking van dit verhaal is dat het belangrijk is om u grondig te bekeren, niet meer te zondigen en u volkomen van de wil van de Allerhoogste God afhankelijk te maken!

Jezus haat echtscheiding.

Geliefde broeders en zusters, wist u overigens dat Jezus echtscheiding haat? Jezus is niet alleen de Zoon van God en het levende Woord van God. Jezus is God (1 Joh. 5:20) en Hij haat ontrouw en echtscheiding. Leest u maar Mal. 2:16 – *“Want de HEERE, de God Israëls, zegt, dat Hij het verlaten haat, alhoewel hij den wrevel bedekt met Zijn kleed, zegt de HEERE der heirscharen; daarom wacht u met uw geest, dat gij niet trouwelooslijk handelt.”* Er zijn op voorhand zeker drie redenen te bedenken, waarom God echtscheiding haat.

Allereerst, omdat Hij de Getuige is bij elke huwelijkssluiting en zéker bij een christelijke huwelijkssluiting, waar Hij ook nog eens in het bijzonder bij was uitgenodigd. Onder de ogen van een God, Wiens Naam Getrouw is (Openb. 1:5; 19:11), beloofden man en vrouw elkander huwelijkstrouw en nu willen zij dat heilige en exclusieve verbond weer verbreken. Ten tweede, omdat de eenheid tussen man en vrouw die samen het beeld van God Zelf moeten uitdragen (zie Deel 3b) wordt verbroken. Elke echtscheiding brengt als het ware schade en pijn aan God Zelf toe, want telkens weer ligt Zijn beeld aan diggelen. Ten derde, omdat het huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid zo'n geweldig, heilig voorbeeld is (althans zou moeten zijn) voor elk aards huwelijk. Daarom doet echtscheiding afbreuk aan het heilige, hemelse huwelijk van Christus en de Bruid.

Ja, God haat echtscheiding. Hij haat het, dat wij onze huwelijkspartner verlaten. Maar in Mal. 2:16 staat, dat Hij Zijn boosheid over dit verlaten (en echtscheiding) met Zijn kleed bedekt. Broeders en zusters, dát is een geweldige genade! Want als God dát niet zou doen, dan zou Zijn toorn losbarsten en echtbrekers onmiddellijk met Zijn vuur verteren. Het is de liefde van God, dat Hij in Zijn boosheid over een echtscheiding niet onmiddellijk ingrijpt. Maar die boosheid van God is wél latent aanwezig, alleen heeft Hij die bedekt. Dáárom ook zei Jezus in Matt. 19:3-12, dus vanwege die bedekking, dat Mozes op grond van de hardheid van het mensenhart echtscheiding heeft toegelaten. Mozes zal deze toelating zeer zeker eerst met God hebben overlegd, waarna God hem toestemming voor het

hanteren van die scheidbrieven gaf. Maar, geliefde broeders en zusters, ik ben er van overtuigd dat Hij dat deed met een bloedend hart van verdriet en met een latente boosheid in Zich. Want Zijn karakter is zó trouw en dat verwacht Hij zeker ook van kinderen Gods. Dáárom Jezus zei, dat het van het begin zo niet was geweest (Matt. 19:8).

Het werkwoord “bedekken” in Mal. 2:16 is in het Hebreeuws “kaasah” (כָּסָה) en betekent Heel gewoon “(be)dekken, verbergen, (om)hullen”. Het werkwoord “wachten” in “wacht u met uw geest” is echter veel interessanter. In het Hebreeuws is het “sjaamar” (שָׁמַר) dat “in acht nemen, bewaren, bewaken, (onder)houden, nakomen” betekent.

Dit betekent een ernstige waarschuwing van God voor elke man, namelijk dat hij zichzelf (zijn geest) in acht moet nemen en bewaken en het huwelijksverbond met zijn vrouw moet nakomen, onderhouden en bewaren.

Broeders en zusters, God laat niet met Zich spotten! Laten we daarom ook Spr. 25:28 lezen om te ontdekken wat Gods Woord zegt, dat er gebeurt met mannen die hun geest niet in toom houden en tóch trouweloos handelen: *“Een man, die zijn geest niet wederhouden kan, is een opengebrokene stad zonder muur.”*

Wat gebeurt er met een stad zonder muren? Zulk een stad is een gemakkelijke prooi voor de legers van de vijand en voor allerlei gespuis, dat de stad wil infiltreren. Satan en zijn demonen hebben vrij spel in zulke mannen. In een van de volgende paragrafen dat handelt over de huwelijkspraktijken ná Gods schepping kunt u lezen over zulk een man, namelijk Lamech.

Het werkwoord “weerhouden” is in het Hebreeuws “ma’tsar” (מַעֲצָר) en betekent “in bedwang houden, beteugelen”. Ja, broeders en zusters, het Woord van God trekt een zware wissel op onze levens. Beteugel uw geest en houdt uw geest in bedwang, dan bent u meester over uw vleselijke lusten.

Ook uit Jer. 3 blijkt hoezeer God overspel en trouweloosheid haat. Toch is Zijn weg altijd de weg van bekering en terugkering (Jer. 3:1,7,12,14,22; 4:1). *“Besnijdt uw harten”*: zei Hij tegen Israël (Jer. 4:4), omdat Hij wist dat hun harten van nature arglistig en dodelijk waren (Jer. 17:9). Nét als onze harten, broeders en zusters. Niemand van ons, ook ik niet, kan in waarheid zeggen dat zijn hart van nature niet sluw, arglistig, dodelijk, boos en overspelig is. Maar besnijdenis van ons hart wil zeggen, dat ons hart nu voortaan én exclusief voor Jezus, onze Hemelbruidegom is en aan Hem is toegewijd. En dat niet op grond van onze eigen prestaties. Neen, uit genade alleen op grond van het gestorte Bloed van Jezus.

Jezus gaf Zichzelf over voor Zijn Vrouw (Efez. 5:25). Dit was de besnijdenis van Zijn hart. Zijn hart is exclusief bestemd voor haar (Ex. 4:25-26). Zo óók moeten de mannen, gelijk Christus Zichzelf overgaf, hun eigen vrouwen liefhebben. Dit is de besnijdenis van het mannenhart.

Wat leert Jezus ons nog meer?

De woorden van Jezus in Matt. 19 en in Mark. 10 leren ons, behalve Zijn wil ten aanzien van echtscheiding en hertrouwen, nóg een aantal belangrijke dingen. Omdat Mark. 10 hier identiek is aan Matt. 19, zal ik dit uitsluitend behandelen aan de hand van Matt. 19:4-6. Matt. 19:4-6 – *“Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw? En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn; Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.”*

Wat leert Jezus ons nog meer over het huwelijk?

1. Jezus verwijst naar de instelling van het huwelijk door God de Vader in Gen. 2. Ook Paulus verwees hiernaar (Deel 1 en 2). In Deel 3b en 4 van deze studie kwam de instelling van het huwelijk reeds aan de orde. Het huwelijk was in Israël niet meer conform het door God ingestelde huwelijk. Gods wil werd dus niet meer gehoorzaamd. In de hierna volgende

paragraaf ga ik nog even in op de in Israël scheef gegroeide huwelijkspraktijk.

2. God de Vader's doel met elk aards huwelijksverbond bleek, toen Hij het eerste huwelijk instelde, namelijk getrouweid en aankleving. En die oorspronkelijke verbintenis en eenheid tussen man en vrouw was zo perfect, dat man en vrouw hun afzonderlijke identiteit verloren en tot één vlees werden. En zij werden ook één geest. Want u leest in dit schriftgedeelte in de verzen 4-6, dat Jezus zegt, dat God als de Schepper van de mens, hen man en vrouw heeft gemaakt en hun heeft samengevoegd in een door de mens onverbreekelijk huwelijk. Het woord "aanhangen" (vers 5) komt van het Griekse "proskol'laō" en betekent hetzelfde als het woordje "aankleven" (Gen. 2:24) dat in Deel 3b van deze studie werd besproken, namelijk "vastlijmen, stevig verbinden, verkleefd zijn aan, gehecht zijn aan". Dus God heeft man en vrouw samengevoegd in een onverbreekelijk huwelijk. God bracht hen dus niet samen in een te pas en te onpas af te breken samenwoningsrelatie, zoals nu helaas bijna overal in de westelijke wereld gebruikelijk is geworden en wat, zoals men ons wil laten geloven, een voor God acceptabele relatie zou zijn. Arme, misleide mensen!

3. Jezus spreekt hier steeds over "man en vrouw" cq. over "dié twee" (verzen 4-6). Broeders en zusters, leest u dat goed? Dat betekent een aantal dingen.

Allereerst dat er in een huwelijksrelatie absoluut geen ruimte is voor een buiten dat huwelijk staande (derde) persoon (behoudens God Zelf).

Het betekent ten tweede óók, dat een huwelijk tussen twee mannen of tussen twee vrouwen niet acceptabel voor God is. Wat de maatschappij er ook over zegt! Ook al zijn veel traditionele kerken het er wél mee eens. Ook al zegt men dat er dan óók sprake is van échte "liefde"! Voor God is en blijft het een zonde en een gruwel. God verandert nooit en Zijn Woord ook niet. De mensen kunnen wel een aangepaste bijbel vervaardigen, maar Zijn Woord verandert nooit. Want Jezus is het Woord Zelf.

Ten derde betekent dit, dat sexuele gemeenschap slechts is toegestaan voor een man en een vrouw die gehuwd zijn. Want Jezus zegt dat "dié twee" (die gehuwd zijn) tot één vlees zullen zijn.

Homosex, homohuwelijken en sex vóór het huwelijk zijn dus bij God niet toegestaan. Net zo min als een sexuele relatie met een buiten het huwelijk staande derde persoon.

4. Én Jezus zegt ook, dat God de Samenvoeger (vers 6), m.a.w. dus de Huwelijksluiters, dus de Schepper van het huwelijk is. God voegt man en vrouw samen in het huwelijk. Dat doet Hij, zelfs als er niet in de kerk wordt getrouwd. Die samenvoeging geschiedt dus onder Zijn aanwezigheid. Hij is dus altijd Getuige van de belofte van twee mensen, ook al zijn het ongelovigen, om elkaar trouw te zijn.

Broeders en zusters, dit betekent dat wanneer ons huwelijk niet goed gaat, wij niet moeten gaan experimenteren of gaan scheiden. Het betekent dat we tot die grote, goddelijke Schepper van het huwelijk moeten komen. Hij alleen kan ons huwelijk herstellen. Hij is immers de Ontwerper van het huwelijk. Maar daarvoor is noodzakelijk dat man en vrouw tot Hem komen en al hun zonden belijden. De basis voor het herstel van ons huwelijk is verzoening op grond van Jezus' gestorte Bloed.

Dit betekent ontegenzeggelijk óók, dat God de huwelijken van al Zijn kinderen terug wil brengen naar het oorspronkelijke niveau bij de schepping.

De huwelijksituatie na de schepping ten tijde van het Oude Testament

Geliefde broeders en zusters, veel christenen (ik spreek maar niet over de ongelovigen uit de wereld) blokkeren elke discussie over het al dan niet mogen hertrouwen met een verwijzing naar het Oude Testament, omdat veel mannen in die tijd meerdere vrouwen hadden. Zoals bijvoorbeeld Abraham of Jakob, of de koningen David en Salomo. Helaas blokkeren zij daardoor soms ook pogingen van Gods Heilige Geest om hen van de Waarheid van het Woord te overtuigen. Indien we echter de moeite nemen om het Woord van God op het punt van de status van het huwelijk te onderzoeken, dan komen we beslist tot andere inzichten.

Er zullen wel niet veel christenen zijn die ontkennen, dat God het huwelijk heeft ingesteld door aan de eerste mens Adam zijn vrouw Eva te schenken. Maar het is belangrijk om vast te houden dat God hem slechts één vrouw gaf. God had hem best méér vrouwen kunnen geven, maar deed dat toch niet, hoewel Hij voldoende Geest daarvoor had. Mal. 2:15a – *“Heeft Hij niet maar een gemaakt, hoewel Hij des geestes overig had?*”

Ook Adams zonen waren nog niet de eerste mannen die met twee vrouwen huwden. Neen, dat was Lamech, een afstammeling van Kaïn en wel een achterkleinzoon van de zevende generatie in de rechte lijn ná Adam (Gen. 4:19). Zes generaties lang hadden alle mannen de goddelijke instelling van het huwelijk opgevolgd en waren gehuwd geweest met één vrouw. Ware dit anders, dan het Woord hier zeker melding van gemaakt. Lamechs handelwijze werd beschreven omdat hij de eerste was die twee vrouwen had. Het boek Genesis is dan ook het boek der wording, cq. der ontwikkeling.

Het is ook geen toeval dat juist in de lijn van Kaïn voor het eerst met twee vrouwen werd gehuwd. Kaïn was de eerste moordenaar op aarde en hij was een persoon die Gods aangezicht had verlaten en van God was afgedwaald. Gen. 4:16 – *“En Kain ging uit van het aangezicht des HEEREN; en hij woonde in het land Nod, ten oosten van Eden.”* De naam “Nod” (נֹד) betekent *“afdwaling”*. Dáár vertoefde Kaïn, in het gebied van afdwaling omdat hij Gods aangezicht had verlaten.

Kaïns afstammeling Lamech was een persoon die er zelfs trots op was, dat hij in de slechte moordenaarsvoetsporen van zijn voorvader Kaïn was getreden. Leest u maar Gen. 4:23-24 – *“En Lamech zeide tot zijn vrouwen Ada en Zilla: Hoort mijn stem, gij vrouwen van Lamech! neemt ter ore mijn rede! Voorwaar, ik sloeg wel een man dood, om mijn wonde, en een jongeling, om mijn buile! Want Kaïn zal zeventvoudig gewroken worden, maar Lamech zeventigmaal zevenmaal.”*

De naam “Lamech” (לַמֶּכֶךְ) betekent dan ook *“arm, laag gemaakt”*. Hij was geestelijk arm en een moordenaar. En hij nam een tweede vrouw en gaf daarmee toe aan zijn vleselijke lusten. En broeders en zusters, dat is eigenlijk niet zo verwonderlijk. Want iemand die niet heerst over vleselijke uitingen als bijvoorbeeld kortaangebondenheid, agressie en haat, zal ook aan zijn andere vleselijke lusten, bijvoorbeeld seksuele lusten, toegeven. En zo verarmde en verlaagde Lamech zichzelf tot minder dan het niveau van dieren.

Het huwelijk met één vrouw als een heilig en door God gesloten verbond was dus de oorspronkelijk door God gewenste toestand. Ook de overleveringen van Israël veronderstellen en erkennen, dat het huwelijk met één vrouw de door God gewilde toestand was. Want ook de vrouw was tenslotte geschapen naar Gods beeld. En God is Één (zie Deel 1). Toen God aan Israël Zijn Wet schonk, bleef Zijn raadsplan hetzelfde. Het huwelijk bleef het verbond zoals Hij dat eens instelde (Spr. 2:17; Mal. 2:14).

Tot slot

Geliefde broeders en zusters, als wij weten dat God ontrouw en echtscheiding haat, zouden wij Hem dan niet moeten vrezen? Zouden wij, als wij Hem liefhebben, dan niet alle respect moeten betonen en Hem gehoorzamen, óók wat het huwelijk betreft? Zouden we dan niet alles moeten doen wat in ons vermogen ligt?

In Ps. 128 kunnen we lezen over een man die de Heere vreesde. Gods beloning voor hem was een fijn en harmonieus huwelijk. We lezen in deze psalm over het ideale door God gewenste huwelijk van één man en één vrouw. En deze psalm is een lied Hammaäloth, d.w.z. een “lied der opgangen”. Het werd gezongen als het Joodse gezin tesamen optrok naar Jeruzalem om daar in de tempel één van de grote Joodse feesten te vieren.

Ps. 128 – *“Een lied Hammaäloth. Welgelukzalig is een iegelijk, die den HEERE vreest, die in Zijn wegen wandelt. Want gij zult eten den arbeid uwer handen; welgelukzalig zult gij zijn, en het zal u welgaan. Uw huisvrouw zal wezen als een vruchtbare wijnstok aan de zijden van*

uw huis; uw kinderen als olijfplanten rondom uw tafel. Ziet, alzo zal zekerlijk die man gezegend worden, die den HEERE vreest. De HEERE zal u zegenen uit Sion, en gij zult het goede van Jeruzalem aanschouwen al de dagen uws levens; En gij zult uw kindskinderen zien. Vrede over Israel!"

Bedenkt u dat ook wij optrekken naar Jeruzalem. Wij zijn op weg naar het Allerheiligdom (in termen van de Israëlitische Tabernakel) in het hemelse Jeruzalem om daar tot de Bruid van het Lam te gaan behoren. Bovengenoemde zegening is ook voor ons weggelegd, als wij instappen in Gods raadsplan.

Broeders en zusters, helaas verloor Israël op een gegeven moment de persoonlijke relatie met God. Zij vonden uiteindelijk een uiterlijke godsdienst en het nakomen van de letter van de Wet véél belangrijker dan het liefhebben van God, Zijn geboden en hun naasten. Daardoor verloor Israël ook de blik op de heiligheid van het door God ingestelde huwelijk. Dáárom gingen de Farizeeërs met Jezus de discussie aan over de toelaatbaarheid van echtscheiding.

Laat ons waken dat ons dit niet zal overkomen. Een gewaarschuwd man (en vrouw) telt voor twee. Want alle dingen die het volk van Israël zijn overkomen, zijn tot voorbeeld en waarschuwing van ons, die nu in de eindtijd leven vlák voor Jezus' Wederkomst.

Moge de Heer u rijkelijk zegenen in uw huwelijk. Amen.

(wordt vervolgd met "HEILIG HUWELIJK (6) – bijzonder kostbaar")